

נתאים מהתרמילון, ונוסיף משלנו:

אהבת ישראל:

במה שבה

במה שבה

בדבור

בדבור

במעשה

במעשה

תרמילון:

מאיר נתן לחברו להיות הראשון במשחק.

"תמיד נעים לשחק איתו!"

"למה הוא נראה עצוב? אגש לדבר אתו"

חורג סכס

לומדים ומתחזקים
באהבת ישראל

להרגיש את השני

שם: _____ כיתה: _____

גן עדן של יהודי פשוט

הבעל שם טוב ספר:

הִיָּה יְהוּדִי פָּשׁוּט, שֶׁלֹּא יָדַע לְלַמֵּד תּוֹרָה. הוּא יָדַע רַק לְהִתְפַּלֵּל וְלומר תְּהִלִּים.

הִיָּתָה מִצְוָה אַחַת שֶׁבָּהּ הוּא הִצְטִין בְּמִיָּחָד: אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל. בְּמִצְוָה הַזֹּאת הוּא הִשְׁקִיעַ אֶת כָּל הַכּוֹחוֹת שָׁלוֹ.

בְּמַחֲשָׁבָה – תָּמִיד חָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים שֶׁסְּבִיבוֹ, מָה הֵם צָרִיכִים, אִיךָ הוּא יָכוֹל לַעֲזֹר לָהֶם וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם טוֹב.

בְּדַבּוּר – תָּמִיד דִּבֶּר דְּבוּרִים שֶׁל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל.

בְּמַעֲשֵׂה – הִתְאַמֵּץ לְהוֹשִׁיט עֲזָרָה, נָתַן מַשְׁלוֹ, עָשָׂה כָּל מָה שֶׁהוּא יָכוֹל כְּדִי שֶׁיְהִיָּה טוֹב לְכָל יְהוּדִי.

אִם פָּגַשׁ יְהוּדִי עָצוּב – הִיָּה מִשְׁתַּתַּף בְּצַעְרוֹ, וְדוֹאֵג לַעֲזֹר לוֹ.

וּבִשְׁעַת שְׂמִיחָה שֶׁל יְהוּדִי אַחֵר – הִיָּה שֹׂמֵחַ אִתּוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ, מְכַל הַלֵּב.

הִיָּתָה לוֹ אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל נִפְלְאָה. וּבְכָל זֹאת, כְּבָר אֲמַרְנוּ, הוּא הִיָּה אִישׁ מְאֹד פָּשׁוּט...

אַחֲרֵי שֶׁנִּפְטָר, הוּא הִגִּיעַ לַשָּׁמַיִם – לְ"בֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה". כְּשֶׁאָדָם מְסִים אֶת הַחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, הוּא עוֹמֵד לְמִשְׁפָּט עַל מַעֲשָׂיו בְּעוֹלָם, וּמִקְבֵּל שָׂכָר עַל הַמִּצְוֹת וְעֲנֹשׁ עַל הָעֲבֵרוֹת.

בְּמִשְׁפָּט, נִפְסַק שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה יִקְבַּל חֵלֶק בְּגֵן עֵדֶן, אִיפֹה?

לֹא בֵּין אֲנָשִׁים פָּשׁוּטִים כְּמוֹהוּ, אֲלֹא בֵּין הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר שֶׁהָיוּ אוֹהֲבֵי יִשְׂרָאֵל!

לֹא, הוּא לֹא הִיָּה צַדִּיק וְגֵאוֹן כְּמוֹתָם. אֲבָל – הוּא זָכָה לִהְיוֹת אִתָּם בְּגֵן עֵדֶן, בְּזָכוֹת הַהַדּוּר הַנִּפְלָא שֶׁלוֹ בְּמִצְוֹת _____.

הָאֲנָחָה שֶׁיְהוּדִי נֹאנָח עַל צַעְרוֹ שֶׁל יְהוּדִי שֵׁנִי,

שׁוֹבֶרֶת כָּל מַחֲצוֹת הַבְּרָזֵל שֶׁל הַמְּקַטְרָגִים.

וְהַשְׂמִיחָה וְהַבְּרָכָה שֶׁיְהוּדִי שֹׂמֵחַ בְּשִׂמְחָתוֹ שֶׁל יְהוּדִי שֵׁנִי

וּמְבָרְכוֹ – מִקְבֵּלֶת אֲצֵל ה' יִתְבָּרַךְ כְּתִפְלָתוֹ

שֶׁל רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים.

(ספר היום יום, חלק שני, 28)

אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל הִיא לֹא רַק לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה בִשְׁבִיל הַשָּׁנִי, הִיא גַם לְהִרְ-
גִישׁ בְּלֵב אֶת הַשָּׁנִי.

מָתִי נֹאנְחִים? כְּשֶׁשָּׁקַשָּׁה, כְּשֶׁיֵּשׁ מַעֲשֵׂה עָצוּב אוֹ כּוֹאֵב.

יְהוּדִי פּוֹגֵשׁ בְּצַעַר שֶׁל יְהוּדִי אַחֵר, וּמִשְׁתַּתַּף בְּצַעְרוֹ, עַד שֶׁהוּא נֹאנָח
עַל הַצַּעַר שֶׁל חֲבֵירוֹ.

הָאֲנָחָה הַזֹּאת פּוֹעֵלֶת בְּשָׁמַיִם! וּמִבְטֵלֶת גִּזְרוֹת שֶׁל מְלָאכִים לֹא טוֹבִים.
לְהִרְגִישׁ אֶת הַשָּׁנִי – זֶה לֹא רַק בְּשַׁעַת צַעַר וּכְאֵב, אֲלֹא גַם בְּזֶמֶן
שְׂמִיחָה.

יְהוּדִי רוֹאֶה שֶׁיֵּשׁ לְחֲבֵירוֹ שְׂמִיחָה, לְמַשָּׁל – שְׂמִיחָה בְּמִשְׁפָּחָה כְּמוֹ:

וְהוּא שֹׂמֵחַ עִם חֲבֵירוֹ, וּמְבָרַךְ אוֹתוֹ מְכַל הַלֵּב.

הַבְּרָכָה הַזֹּאת פּוֹעֵלֶת בְּשָׁמַיִם!

הִיא מַגִּיעָה לְמַעֲלָה, וּמִתְקַבֵּלֶת לִפְנֵי הַשֵּׁם – כְּמוֹ תִּפְלָה.

וְלֹא סֵתָם תִּפְלָה, אֲלֹא כְּמוֹ תִּפְלָה שֶׁל הָאִישׁ הַכִּי קְדוֹשׁ –

הַ

שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמָקוֹם הַכִּי קְדוֹשׁ, בְּ_____!

אִיזָה כּוֹחַ עָצוּם יֵשׁ לְאֲהַבַת יִשְׂרָאֵל מְכַל הַלֵּב, לְהִשְׁתַּתְּפוֹת בְּרִגְשׁ שֶׁל
יְהוּדִי אַחֵר.